

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214217832
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2214217832.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: V. B., nar. XX.XX.XXXX a B. B., nar. XX.XX.XXXX, t.č. obaja zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, obe deti bytom u matky, deti rodičov - matka: Ing. D. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, M., zastúpenej advokátom: Mgr. Andrea Bobeková, Šachorová 24, Bratislava, a otec: Mgr. V. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. S. XX, A., zastúpený advokátom: Mgr. Miroslav Golian, Budatínska 16, Bratislava, o návrhu otca maloletých detí vo vydanie rozhodnutia súdu o podstatnej veci týkajúcej sa výkonu rodičovských práv podľa § 35 Zákona o rodine a o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 22. septembra 2014 č.k. 6P/67/2014-19 a uzneseniu zo dňa 25. septembra 2014 č.k. 8P/70/2014-58 v časti nariadenia predbežného opatrenia, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 22. septembra 2014 č.k. 6P/67/2014-19 p o t v r d z u j e a uznesenie zo dňa 25. septembra 2014 č.k. 8P/70/2014-58 v napadnutej časti nariadenia predbežného opatrenia m e n í tak, že návrh matky detí na nariadenie predbežného opatrenia z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením zo dňa 22. septembra 2014 č.k. 6P/67/2014-19 prvostupňový súd návrh otca maloletých detí na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by súd maloletým deťom uložil povinnosť navštevovať Súkromné bilingválne gymnázium, Súkromnú základnú školu, H. XX, A., ktoré budú navštevovať do právoplatného rozhodnutia vo veci o nezhode rodičov o návšteve školy maloletými deťmi a súčasne rodičom maloletých detí zakázal robiť akékoľvek úkony a postupy, vedúce k zmene návštevy školy, spočívajúce najmä v podávaní žiadostí o odhlásenie a prijatie maloletých detí do inej školy ako je Súkromné bilingválne gymnázium, Súkromná základná škola, H. XX, A., ktorú budú maloleté deti navštevovať aj naďalej do vydania právoplatného rozhodnutia vo veci o nezhode rodičov o návšteve školy maloletými deťmi zamietol. Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 74 ods. 1, § 75 ods. 8, § 76 ods. 1, § 76 ods. 2 O.s.p. a vecne tým, že po posúdení návrhu, na vec sa vzťahujúcich listinných dôkazov a obsah spisu sp. zn. 8P/70/2014 dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na vydanie predbežného opatrenia. Súd predbežným opatrením môže dočasne upraviť pomery účastníkov, ak je osvedčené ohrozenie práva alebo právom chráneného záujmu účastníka a ak je jeho nariadenie potrebné, teda ak existuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. V danom prípade otec maloletých detí neosvedčil naliehavosť situácie a nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, nakoľko neosvedčil žiadne skutočnosti ani nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali naliehavosť nariadenia požadovaného predbežného opatrenia. Zdôraznil, že ak by súd vydal predbežné opatrenie, teda by vyhovel návrhu otca, avšak jeho návrh vo veci samej by bol zamietnutý, mohlo by to mať ešte negatívnejší vplyv na vzdelávací proces maloletých detí. Okrem toho podľa názoru súdu neboli splnené ani ďalšie podmienky na nariadenie predbežného opatrenia, nakoľko pre nariadenie predbežného opatrenia platí zásada, že nemôže byť vydané, ak by jeho obsah bol totožný s rozhodnutím vo veci samej. V danom prípade je petit návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia takmer

identický s návrhom vo veci samej. Nariadením predbežného opatrenia tak ako žiada otec by súd vlastne predbiehal rozhodnutie vo veci samej. Zo spisu 8P/70/2014 vyplýva, že na základe žiadosti matky maloletých detí sa dňa 16.09.2014 uskutočnil na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda pohovor s maloletými deťmi. Maloletí sa vyjadrili, že v novej škole sa cítia dobre, počas prvých týždňov sa úspešne adaptovali na nové prostredie. Veľkú výhodu vidia v tom, že nemusia toľko cestovať a zostávajúci čas môžu využiť na oddych, na športovanie alebo na učenie. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd rozhodol tak, že návrh otca maloletých detí na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu obsiahle odvolanie otec detí a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zamietol (?) a jeho návrhu na nariadenie v plnom rozsahu vyhovel. Argumentoval tým, že v návrhu dostatočne zrozumiteľne a určito sformuloval to, čo pokladá za podstatné, rozhodujúce a pre maloleté deti dôležité a teda že bezpochyby sleduje záujem maloletých detí. Tvrdenie súdu v odôvodnení, že otec nepreukázal a ani neuviedol nič podstatné pre vydanie či nariadenie predbežného opatrenia, nemožno pokladať za právne relevantné, nakoľko vo svojom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia ako aj v návrhu na rozhodnutie vo veci samej, uviedol viacero právne relevantných skutočností, ktoré nariadenie predbežného opatrenia opodstatňujú. V posudzovanom prípade sa jedná o starostlivosť súdu o maloleté deti, a teda o konanie ktoré možno začať aj bez návrhu, a preto aj samotné odôvodnenie zamietnutého návrhu nemá oporu v zákone a nedostatočne odôvodňuje vydané rozhodnutie. Súd pochybil aj v tom, pokiaľ jeho návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol aj z dôvodu údajnej identickosti návrhov v oboch častiach a teda keď uviedol, že petii návrhu predbežného opatrenia ako aj samotný návrh vo veci samej sú takmer rovnaké, čo je neprípustné. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti totiž v tomto smere platí výnimka z tejto zásady, čo znamená, že oba petity tak ako o nariadenie predbežného opatrenia ako aj o rozhodnutie vo veci samej, môžu byť totožné. Vydaným rozhodnutím a následne vydaným ďalším rozhodnutím, ktorým súd vyhovel návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia súd zlegalizoval protiprávny stav, pričom zamietnutie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia súd riadne neodôvodnil. Poukázal aj na nesprávny postup súdu, keď o predbežných opatreniach, ktoré navrhoval otec a matka rozhodol v odlišný deň, ale svoj postup skoorinoval tak, aby všetky rozhodnutia boli otcovi doručené v jeden deň, teda zo súdu boli expedované v rovnakom čase. Zatiaľ čo návrh otca či jeho odvolania voči predbežnému opatreniu súd neprímerane dlho zdržiaval a začal konať až po podaní sťažnosti zo strany právneho zástupcu otca. Ďalej zdôraznil, že ak sa rodičia nedohodli na zmene návštevy školského zariadenia potom bolo potrebné postupovať podľa § 35 Zákona o rodine a teda jeden alebo druhý rodič mal podať návrh na súd na nahradenie vôle druhého rodiča, resp. aby súd rozhodol o nezhode rodičov týkajúcej sa záležitostí maloletých detí. Až po rozhodnutí súdu, ktorý by o nezhode rodičov rozhodol, ak by návrhu matky vyhovel, mohli rodičia, resp. matka prehlásiť maloleté deti na inú školu a to podľa vydaného rozhodnutia. Ak deti navštevujú výhodnejšiu školu, ktorou návšteva bilingválneho gymnázia v A. je, akékoľvek rozhodnutie o návšteve inej školy okrem rozhodnutia o návšteve školy toho istého stupňa a poskytovania vzdelania na tej istej úrovni (teda možno inej bilingválnej školy), nie je pre deti výhodnejšie. Rodičia sa v minulosti so zmenou školy, ktorú deti pôvodne navštevovali v F. N. M. dohodli na navštevovaní školy na H. ulicu v A. dohodli s tým, že aj mladší bude práve od tohto školského roku 2014/2015 navštevovať rovnako ako aj starší syn toto bilingválne gymnázium. Keďže je preukázateľne, že škola na H. ulici v A. je svojou kvalitou ako aj spôsobom výučby školských predmetov v anglickom jazyku pre deti výhodnejšia, obaja rodičia s takýmto rozhodnutím súhlasili. Nová škola v M. hoci aj so zameraním na anglický jazyk, svojím spôsobom výučby, nárokoch na deti, vytvorenými možnosťami zdokonaľovania sa v cudzom jazyku, dosahovať úroveň školy na H. ulici v A.. Nemožno teda otcovi zazlievať, že ako plnohodnotnému rodičovi mu na jeho deťoch záleží, a odmieta vydať súhlas so zmenou návštevy školy, ktorá je vo vzdelaní sa detí krokom späť, najmä ak deti voči návšteve školy v A., nemali žiadne výhrady, dobre sa učili, patrili medzi najlepších žiakov a so školou nemali žiaden problém. To, čo tvrdí matka, že deti budú teraz navštevovať teraz každý deň krúžok športovania na úkor kvalitnej školy, otec nepokladá za správne. Súd mal vyhodnotiť, či návšteva novej školy je pre deti výhodnejšia a teda zodpovedá táto návšteva školy záujmom detí alebo nie, ale najmä mal zhodnotiť samotný postup matky, či jej konanie nie je v rozpore so zákonom a ak áno, mal to aj náležite odsúdiť, tak aby to nebol súd, ktorý zlegalizuje protiprávny či nezákonný stav, k čomu došlo vydaním napadnutého uznesenia o zamietnutí predbežného opatrenia. Poukázal aj na povinnosť súdu rešpektovať zásadu vyjadrenú v čl. 18 ods. 1 Dohovoru OSN o právach dieťaťa, podľa ktorej majú rodičia spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

V ďalšom poukázal na práva a povinnosti a zodpovednosť oboch rodičov, tzn. aj matky dieťaťa, ktorá je tým z rodičov, ktorá vnáša do výchovy maloletých detí zmätok, spory a zneužíva svoje právo rozhodovať o záležitostiach maloletých a preto dochádza ku konfliktom. Záverom poukázal na to, že pokiaľ matka cestovala každý deň do A. do práce, nemala problém, aby deti navštevovali školu v A.. Teraz, keď už do A. cestovať nebude, nakoľko ide na materskú dovolenku, mení deťom aj samotnú školu, lebo táto zmena matke vyhovuje. Deti zrejme budú s tvrdeniami matky súhlasiť, lebo matka je preferenčným rodičom, celé dni sa s nimi stretáva, býva s nimi, ovplyvňuje ich, ale najmä sa ich snaží presvedčiť, že rozhodujúci je ich názor a nie rodiča, najmä otca, ktorý ich ako deti je povinný počúvať. Matka deťom bráni v stretávaní sa s otcom, obmedzuje ho na krátky čas každého druhého víkend. Otec nemal možnosť ani v jednom prípade s deťmi ísť na akýkoľvek pohovor či už s kolíznym opatrovníkom alebo znalcom. Súd musí mať skúsenosti z možného ovplyvňovania detí jedným z rodičov, ale najmä súd, ktorý vyhovel návrhu na nariadenie predbežného opatrenia na zmenu školy, ktorý mal vedomosť o situácii v rodine, zaznáva jeho rolu rodiča. Matka tak jednoznačne svoje rodičovské právo zneužíva, a preto je vylúčené, aby súd jej zneužívanie potvrdil vydaným rozhodnutím. Záverom uviedol, že pokiaľ matka tvrdí, že otca informovala o jej zámere zmeniť deťom školu, toto tvrdenie matky otec odmieta, nakoľko sa nezakladá na pravde. Otec sa o zmene školy dozvedel 02.09.2014 vo štvrtok a to z telefonického rozhovoru s triednou učiteľkou jedného z maloletých detí, ktorá sa pýtala otca, kde sú deti a prečo nenastúpili do školy. Až následne sa otec s matkou kontaktoval a vtedy mu oznámila, že deťom zmenila školu. Matka na takéto konanie nebola oprávnená, mala sa obrátiť na súd, aby tento rozhodol o nezhode rodičov a až následne riadiť sa rozhodnutím súdu. Tiež na matkine tvrdenie, že návštevou školy v M. maloleté deti ušetria cca 40 minút, možno je to pravda, otec to nepreveroval, ale matka nesmie zabúdať na podané odvolanie otca, v ktorom žiada o zverenie detí do striedavej starostlivosti a v prípade ak už aktuálne rozhodnutie, ak by bolo odvolacím súdom potvrdené, spôsobí nutnosť presúvania sa detí z A. do M.. Otec v konaní o rozvod preukázal, že v dôsledku obmedzeného styku s deťmi, tieto sa mu začali odcudzovať, najmä prvé dni realizácie styku boli k otcovi odmerané, akoby sa jednalo o cudzieho človeka. Má za to, že vyhoveniu návrhu otca o žiadané predbežné opatrenie nebráni ani to, že od začiatku školského roku neubehol potrebný dlhý čas k tomu, aby sa deti nedokázali vyučovaniu na škole v A., ktorú predtým navštevovali prispôbiť, prípadne učivo dobehnúť, no v veci samej bude potrebné promptne rozhodnúť. Pokiaľ súd vo svojom odôvodnení rozhodnutia uvádza, že odmieta deti vystavovať riziku častého menenia školy, z dôvodu ktorého nariadil predbežné opatrenie, potom je potrebné uviesť, že súd v podstate nechráni návštevu školy v A., ktorú deti dva roky navštevovali, ale uprednostňuje návštevu novej školy v M., čím v podstate deti vystavil riziku zmeny školy avšak navyše týmto rozhodnutím legalizuje a bráni protizákonný stav.

Po odvolaní otca sa v spise nachádza vyjadrenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, referát poradensko-psychologických služieb vystavené O. M. W., psychologičkou RPPS.

Matka detí odvolanie nepodala. K veci podala písomné vyjadrenie a zároveň podala aj návrh na vydanie predbežného opatrenia a vo vzťahu k napadnutému uzneseniu navrhla, aby odvolací súd toto ako vecne správne v plnom rozsahu potvrdil. Poukázala na to, že je presvedčená, že súd vydal napadnuté rozhodnutie v záujme maloletých detí. Opakovaný prestup v priebehu školského roka by znamenal pre deti značnú záťaž a nebol by nijakým spôsobom v ich prospech.

Kolíznym opatrovníkom odvolanie nepodal. K doručenému odvolaniu otca podal písomné vyjadrenie, v ktorom navrhol návrh otca zamietnuť, nakoľko deti sa vyjadrili v tom smere, že v novej škole sa cítia dobre, adaptovali sa na nové prostredie a veľkú výhodu vidia v tom, že nemusia toľko cestovať, majú viac času na oddych, šport a učenie. K podanému vyjadreniu doložili aj vyjadrenie referátu poradensko-psychologických služieb.

Druhým napadnutým uznesením dňa 25. septembra 2014 č.k. 8P/70/2014-58 súd prvého stupňa na návrh matky nariadil predbežné opatrenie, podľa ktorého maloleté deti budú dočasne plniť základnú školskú dochádzku na Základnej škole V. A., na K. ulici č. X v M. a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej - nezhody výkonu rodičovských práv. Súd ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda za kolízneho opatrovníka pre maloleté deti. Súd konanie vedené na tamojšom súde pod č.k. 8P/70/2014 spojil na spoločné konanie s konaním 6P/67/2014 s tým, že spoločné konanie bude vedené na tamojšom súde pod č.k. 6P/67/2014.

Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 102 ods. 2, § 75 ods. 6, § 75 ods. 8, § 76 ods. 1, § 76 ods. 2 O.s.p., § 28 ods. 1, 2, § 35, § 31 ods. 1, 2, 4 Zákona o rodine a v časti spojenia vecí s použitím § 112 ods. 1 O.s.p. Vecne po vysvetlení účelu predbežného opatrenia a postupu súdu pri jeho nariadení argumentoval tým, že maloleté deti v minulom školskom roku chodili do školy v A., ako vyplýva z návrhu matky maloletých detí aj z konania tamojšieho súdu 6P/67/2014. V tomto školskom roku začali maloleté deti chodiť do školy v M.. Prepis vykonala matka maloletých detí, pričom otec ako to vyplýva z jeho návrhu v konaní 6P/67/2014 s týmto prepisom nesúhlasí a chce, aby deti zasa chodili do pôvodnej školy. Je teda zrejmé, že rodičia sa zatiaľ nedokázali dohodnúť na tom, kde budú maloleté deti chodiť do školy v rámci povinnej školskej dochádzky, každý z nich chce niečo iné. Maloleté deti sa v terajšej škole cítia dobre, vyhovuje im, že nemusia toľko cestovať a že tak majú viac času na oddych, šport aj učenie. Vyplýva to z úradného záznamu úradu. V zásade by predbežné opatrenie v jeho výroku nemalo byť zhodné s návrhom vo veci samej, výnimku zákon pripúšťa práve vo veciach starostlivosti o maloleté deti, kam patrí aj daná vec. Aj v takom prípade je potrebné skúmať, či dočasná úprava pomerov je potrebná a či navrhovaná úprava je v záujme maloletých detí. Tomuto záujmu sa musia podriadiť a prispôsobiť aj rodičia maloletých detí. Určite nie je v ich záujme, aby hore - dole menili školu. Tento školský rok začali v M.. Cítia sa tu dobre a vyhovuje im aj to, že nemusia toľko cestovať. Obaja rodičia chcú niečo iné pokiaľ sa týka školskej dochádzky. Maloleté deti ale potrebujú určité istoty a kľud, aby sa mohli venovať povinnej školskej dochádzke. Nemôžu byť vystavované riziku, že budú meniť školu každú chvíľu. Preto je nutné dočasne upraviť pomery ohľadne nezhôd výkonu rodičovských práv k maloletým deťom a dočasnou úpravou zatiaľ nemeniť terajší stav, s ktorým sú maloleté deti zatiaľ spokojné. Je to v záujme maloletých detí, ktoré zatiaľ nebudú vystavované riziku nezhôd medzi rodičmi ohľadne ich školy a budú sa naplno venovať škole a školským povinnostiam, kým nebude s konečnou platnosťou vo veci samej rozhodnuté kam majú maloleté deti chodiť, do ktorej školy. Ak totiž bude potrebná opätovná zmena školy, tak by sa tak malo potom už stať na základe právoplatného rozhodnutia vo veci samej a nie meniť terajšie prostredie a školu len dočasnou úpravou. Preto súd návrhu matky maloletých detí o predbežné opatrenie vyhovel. Uviedol, že obaja rodičia maloletých detí by mali pristupovať maximálne zodpovedne k záujmom maloletých detí, mali by spolu komunikovať, riešiť problémy okolo detí spoločne, hľadať spoločné riešenia so zreteľom jedine na záujem maloletých detí. možno by bolo vhodné za tým účelom využiť aj mediáciu, psychologické poradenstvo aj v rámci ÚPSVaR. Mali by viac tiež spoločne hovoriť aj s maloletými deťmi, počúvať spoločne maloleté deti, vypočuť si spolu maloleté deti o tom, čo by chceli maloleté deti, ako si čo predstavujú a čo ich trápi. Maloleté deti zastupujú ako ich zákonní zástupcovia obaja rodičia a to aj v súdnom konaní. Mohlo by dôjsť ku kolízii záujmov maloletých detí a ich rodičov, alebo medzi rodičmi navzájom vo vzťahu k záujmom maloletých detí a preto bolo nutné pre toto konanie ustanoviť kolízneho opatrovníka pre maloleté deti. Otec maloletých detí podal návrh na riešenie nezhody medzi rodičmi ohľadne povinnej školskej dochádzky maloletých detí. Návrh podal dňa 11.09.2014. Žiada ním, aby maloleté deti chodili do pôvodnej školy. Konanie je vedené pod č.k. 6P/67/2014 a ukončené nie je. Taktiež matka maloletých detí podala návrh na riešenie nezhôd medzi rodičmi ohľadne povinnej školskej dochádzky a žiada, aby bolo určené, že maloleté deti budú chodiť do terajšej školy. Konanie je vedené pod č.k. 8P/70/2014. Návrh bol však podaný neskôr a to dňa 17.09.2014. V obidvoch konaniach ide o tých istých rodičov, k tým istým maloletým deťom. Obidve konania spolu navzájom bezprostredne súvisia a sú na sebe závislé. Z týchto dôvodov sú tak naplnené dôvody na spojenie vecí a preto súd vec neskôr podanú a začatú spojil s konaním skôr začatým, pod ktorým sa bude konanie viesť.

Proti tomuto uzneseniu výslovne v časti nariadeného predbežného opatrenia otec podal odvolanie totožného obsahu ako proti uzneseniu zo dňa 22.09.2014 zdôrazňujúc protiprávnosť konania matky, keď bez jeho súhlasu, tzn. bez rodičovskej dohody, rozhodla o zmene školy, ktorú deti v M. navštevujú od začiatku školského roku 2014/2015. Matkino konanie je v rozpore so záujmami detí a súd napadnutým uznesením tento stav legalizoval. Navrhoval, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil a návrh matky na riadenie predbežného opatrenia zamietol.

Matka a kolízny opatrovník odvolanie nepodali a k doručenému odvolaniu otca sa nevyjadrili.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiam, proti ktorým je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolania majú zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 205 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutia bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) v spojení s § 81 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§

214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu otca maloletých detí proti zamietajúcejmu uzneseniu nie je možné vyhovieť, keďže napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne a je potrebné ho potvrdiť, ale uznesenie, ktorým súd na návrh matky nariadil predbežné opatrenie je treba zmeniť a návrh matky zamietnuť, nakoľko odvolanie otca proti tomuto uzneseniu je dôvodné.

Z obsahu spisu sp. zn. 6P/67/2014 je zrejmé, že otec maloletých detí sa návrhom vo veci samej doručeným tamojšiemu súdu dňa 11.09.2014 domáha vydania rozhodnutia súdu o podstatnej veci týkajúcej sa výkonu rodičovských práv podľa § 35 Zákona o rodine a zároveň sa domáhal, aby súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým maloletým deťom uloží povinnosť navštevovať Súkromné bilingválne gymnázium, Súkromnú základnú školu, H. XX, A., ktoré budú navštevovať do právoplatného rozhodnutia vo veci o nezhode rodičov o návšteve školy maloletými deťmi a súčasne rodičom maloletých detí zakáže robiť akékoľvek úkony a postupy, vedúce k zmene návštevy školy, spočívajúce najmä v podávaní žiadostí o odhlásenie a prijatie maloletých detí do inej školy ako je Súkromné bilingválne gymnázium, Súkromná základná škola, H. XX, A., ktorú budú maloleté deti navštevovať aj naďalej do vydania právoplatného rozhodnutia vo veci o nezhode rodičov o návšteve školy maloletými deťmi.

Z návrhu vyplýva, že matka maloletých detí, bez toho aby sa informovala na názor otca, deti premiestnila v rozpore so zákonom, na pre otca neznámu školu v meste M.. Otec sa o tejto skutočnosti dozvedel minulý týždeň vo štvrtok, keď mu zo školy, ktorú maloleté deti navštevovali v A. telefonovali, prečo deti nenastúpili do školy. Otec nevedel čo sa stalo, preto kontaktoval matku maloletých detí, ktorá mu oznámila, že deti zapísala na novú školu v M., bez toho, aby mu oznámila o ktorú školu sa jedná, kde sa táto škola nachádza. Matka pri rozhodovaní vôbec nebrala do úvahy záujem a potreby detí, keďže pre deti je už raz vybrať škola v A., s vyučovacím jazykom anglickým, vhodnejšia ako akákoľvek iná, na ktorej sa deti nebudú učiť školské predmety v jazyku anglickom. Matka svoje rozhodnutia odôvodnila tým, že maloleté deti majú v M. viac kamarátov, a keďže sa s nimi chcú častejšie stretávať prihlásila ich na novú školu v M., pričom otec pokladá túto argumentáciu za účelovú, maloleté deti majú podľa neho dosť kamarátov aj v A., keďže tu od malička vyrastali. Otec v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zdôraznil, že bilingválna škola môže maloletým deťom dať do ich života oveľa viac ako ktorákoľvek iná škola a to práva vďaka výuke školských predmetov v anglickom jazyku, pričom maloleté deti v tejto škole nikdy nemali problémy a patrili k najlepším žiakom. Konanie matky maloletých detí označil za necitlivé, neracionálne, vedené jej nízkymi pohnútkami a je toho názoru, že týmto konaním mu chcela opäť ublížiť. Z uvedených dôvodov je podľa otca maloletých detí potrebné, aby súd vydal predbežné opatrenie, ktorým zabezpečí právny stav, ktorý zodpovedal zákonu čo do návštevy detí školského zariadenia, na ktorom sa obaja rodičia dohodli a tak matkou vytvorený protiprávny stav zablokoval, a to v čo možno najkratšom čase prostredníctvom vyššie uvádzaného vydania predbežného opatrenia, kým maloleté deti nové školské zariadenie nenavštevujú dlhý čas a pôvodný systém školského vyučovania v starej škole v maloletých deťoch ešte stále rezonuje.

O tomto návrhu otca súd rozhodol napadnutým uznesením zo dňa 22.09.2014, č.k. 6P/67/2014-19.

Matka maloletých detí sa návrhom zo dňa 17.09.2014 domáhala na tamojšom súde o úpravu nezahody výkonu rodičovských práv k maloletým deťom s odôvodnením, že s otcom maloletých detí sa nevedia dohodnúť o dôležitej otázke výchovy maloletých detí a to mieste absolvovania povinnej školskej dochádzky maloletých detí. Uviedla, že jej manželstvo s otcom maloletých detí bolo dňom 25.06.2014 právoplatne rozvedené. Na čas po rozvode boli upravené aj práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom, ale rozhodnutie nie je v tomto smere v dôsledku odvolania právoplatné. Uviedla, že s maloletými deťmi býva v obci K. od júla 2012. Maloleté deti sú na toto prostredie adaptované. V mieste bydliska majú športové aktivity a najmä starší syn vo futbalovom klube dosahuje výborné výsledky. Okrem toho obaja synovia sa začali venovať badmintonu a mladší aj basketbalu. Všetky záujmové krúžky ako aj sociálne prostredie detí je situované v mieste ich bydliska a v blízkom okolí. Majú väzby na kamarátov z tohto prostredia, ktoré sú pre nich dôležité. Ako zaťažujúce považovali v uplynulom období striedanie kolektívu v škole, v mieste bydliska a počas pobytu u otca. Ako časovo aj fyzicky náročné sa začalo javiť dochádzanie do školy na H. ulici v A., pričom tento čas sa stále predlžuje, čo je značná nevýhoda oproti dochádzke ich rovesníkov do blízkej školy v M.. Už začiatkom minulého školského roka začali maloleté deti opakovane prejavovať svoju vôľu navštevovať školu v M.. Uvádza, že informovala o tom aj otca maloletých detí, ktorý na to nereagoval a nevyjadril sa. Oznámila mu tiež, že nastúpi na materskú dovolenku a nebude mať toľko finančných prostriedkov, aby vedela financovať súkromnú základnú školu. Otec maloletých detí so zmenou školy nevyjadril nesúhlas. Na žiadosť detí nereagoval a v neistote ich

držal aj počas celých letných prázdnin. Nakoľko deti sú vo veku, kedy je na ich názor nutné prihliadať, rozhodla sa vyhovieť ich žiadosti. Ku dňu 02.09.2014 boli maloleté deti zapísané do školy v M., kde aj nastúpili na školskú dochádzku. V novom kolektíve sú spokojné. Prestup im nespôsobil žiadnu ujmu ani záťaž. Naopak do školy sa tešia. O prestupe informovala aj otca a opäť nereagoval. Až následne sa od detí dozvedela, že na nich naliehal, aby sa vrátili do pôvodnej školy, oznámil im, že to zariadi a nebude s nimi o tom vôbec baviť. Maloleté deti to znášajú zle, v novej škole sa cítia dobre a do starej sa vrátiť nechcú. Ak by maloleté deti boli nútené dochádzať do vzdialenej školy proti ich vôli, stratili by motiváciu, nestíhali by mimoškolské aktivity, ktoré sú tiež dôležité pre dosahovanie dobrých študijných výsledkov. Podľa vyjadrení otca existuje reálne obava, že v čase, kedy budú deti u otca, bude tento naliehať na deti, aby sa vrátili do pôvodnej školy. Opakovane sa pred nimi vyjadril, že ich tam údajne vezme späť, čo by pre ne znamenalo stres. V prípade takéhoto konania otca by deti zameškali vyučovanie v škole, ktorú teraz navštevujú, pričom je riziko, že by po odchode otca mohli zo školy, ktorú nechcú navštevovať sami odísť. Okrem toho ide o školu súkromnú, neboli uhradené poplatky a deti nie sú vedené ako jej žiaci, nemajú tam požadované pomôcky a ich zaradenie do ich vyučovacieho procesu by zrejme nebolo ani reálne možné. Preto navrhuje dočasnú úprav, kým nebude rozhodnuté vo veci samej, ktorú podali súčasne s týmto návrhom.

O tomto návrhu súd rozhodol vyhovením návrhu na nariadenie predbežného opatrenia napadnutým uznesením zo dňa 25.09.2014, č.k. 8P/70/2014-58.

Aktuálne sú obe konania spojené na spoločné konanie, ktoré sa vedie na súde prvého stupňa pod sp. zn. 6P/67/2014, preto aj odvolací súd rozhodol o oboch odvolaniach proti napadnutým uzneseniam spoločným rozhodnutím.

Z obsahu podania otca zo dňa 11.09.2014 je zrejmé, že sa ním vo veci samej domáha vydania rozsudku, v zmysle ktorého maloleté deti V. B., nar. XX.XX.XXXX a B. B., nar. XX.XX.XXXX budú navštevovať Súkromné bilingválne gymnázium, Súkromná základná škola, H. XX, A..

Podľa rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č.k. 25P/100/2012-251 zo dňa 09.06.2014 vyplýva, že obe maloleté deti na čas po rozvode ich rodičov súd zveril do osobnej starostlivosti matky, otcovi určil povinnosť platenia výživného pre mal. V. po 150,- Eur a pre mal. B. po 100,- Eur mesačne s tým, že zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok budú obaja rodičia. Otcovi zároveň podrobne upravil styk s maloletými. V spise sa nachádzajúca kópia rozsudku o rozvode, ktorá nie je opatrená doložkou právoplatnosti.

Podľa § 102 ods. 1 O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov, súd na návrh neodkladne vydá predbežné opatrenie.

Zákonodarca v ustanovení § 76 ods. 1 O.s.p. uvádza iba demonštratívny výpočet možných predbežných opatrení, preto je možné vydať predbežné opatrenie aj iného obsahu, teda predbežne upraviť i oblasť nezhôd rodičov pri výkone rodičovských práv.

I keď sa to v citovanom ustanovení § 102 ods. 1 O.s.p. výslovne neuvádza, v kontexte s ustanovením § 74 a nasl. O.s.p. vyplýva, že po začatí konania súd nariadi predbežné opatrenie buď za účelom dočasnej úpravy právnych pomerov účastníkov alebo za účelom zaistenia budúceho výkonu rozhodnutia. Predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie a jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov. Vydanie predbežného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť žalobou uplatneného práva a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy. Existencia právneho pomeru medzi účastníkmi alebo nároku prípadne ich osvedčenie samé osebe ešte netvorí zákonný dôvod pre vydanie predbežného opatrenia. Až ich ohrozenie dovoľuje súdu predbežné opatrenie nariadiť. Toto ohrozenie bezprostredne hroziacou ujmu musí byť konkrétne a navyiac oprávneným účastníkom aspoň osvedčené.

V zmysle § 28 Zákona o rodine súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä:

- a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa,
- b) zastupovanie maloletého dieťaťa,
- c) správa majetku maloletého dieťaťa (ods. 1).

Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa (ods. 2).

Rodičovské práva a povinnosti vykonáva jeden z rodičov, ak druhý z rodičov nežije, je neznámy alebo ak nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu. Platí to aj v prípade, ak jeden z rodičov bol pozbavený rodičovských práv a povinností, ak mu bol výkon jeho rodičovských práv a povinností obmedzený alebo pozastavený (ods. 3).

V zmysle § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

Podľa čl. 41 ods. 4 ústavy ,starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu na základe zákona. Rodičovské práva a povinnosti patria obidvom rodičom. Ak rodičia žijú v manželstve, predpokladá sa, že svoje deti vychovávajú v zásade na základe vzájomnej dohody a v záujme maloletých detí. Zákon o rodine úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rieši v určitých špecifických situáciách osobitne, tak ako to predpokladá čl. 51 ods. 1 ústavy. Zákon o rodine preferuje dohodu rodičov pri výkone rodičovských práv a povinností (§ 24 ods. 2, § 25 ods. 1, § 35 a § 36 ZR). Až keď nedôjde k dohode rodičov o výkone rodičovských práv, rozhodne o ich výkone súd, vždy však s prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa. Citované ust. § 35 Zákona o rodine umožňuje rodičom obrátiť sa na súd v prípade, že sa nedohodnú o tzv. podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností.

Čo sa ex lege považuje za podstatnú vec súvisiacu s výkonom rodičovských práv a povinností zákon uvádza iba demonštratívne (teda príkladne). Podstatné otázky týkajúce sa záležitostí dieťaťa musia byť vždy schválené oboma rodičmi. I keď je ktorýkoľvek z rodičov (ak je spôsobilý na právne úkony v plnom rozsahu a nebol pozbavený výkonu rodičovských práv a povinností) zákonným zástupcom svojho dieťaťa neznamená to, že by vo všetkých prípadoch stačilo, aby dieťa zastupoval jeden z rodičov bez toho, aby bol druhý rodič dopytovaný na jeho názor. Ak ide o podstatnú vec je potrebné zistiť názor druhého rodiča, či s prejavom zastupujúceho rodiča súhlasí. Pokiaľ rodič vysloví nesúhlas boli by dané podmienky pre postup podľa ust. § 35 Zákona o rodine. V prípade ak dôjde medzi rodičmi k nezhode o tom, čo je skutočný záujem dieťaťa, rozhodne na návrh niektorého z nich súd. Tu je potrebné zdôrazniť, že vecou podstatnou treba rozumieť nielen niečo, čo objektívne je v právnom živote podstatné (napr. zastúpenie), ale čo je podstatné jednak pre rodiča a najmä pre dieťaťa. Súdna prax v priebehu niekoľkých desaťročí sa ustálila v tom, že za podstatné záležitosti sa vždy považuje aj rozhodnutie v otázke prípravy na budúce povolanie, zmeny mena, zmeny priezviska, ale nevyklučuje to situáciu, že súd posúdi ako dôležitú otázku tiež inú otázku súvisiacu s maloletým. Vždy sa však musí vysporiadať s tým, či ide skutočne o podstatnú otázku keďže táto podmienka je hmotnoprávnou podmienkou preto, aby o veci vôbec mohol rozhodovať. Touto otázkou sa súd musí zaoberať aj v prípade, ak dospeje k záveru, že nejde o podstatnú vec, potom musí konanie zastaviť pre nedostatok právomoci vo veci rozhodovať. Pri rozhodovaní o nezhode rodičov je súd v zmysle § 100 ods. 3 O.s.p. povinný zistiť aj názor dieťaťa s prihliadnutím naň, ak je schopné s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť toto samostatne vyjadriť. Mierne samostatne stojí právo rodiča určiť povolanie dieťaťa pri výbere školy a prípravy na budúce povolanie, kedy uplatní rodič nielen svoje životné skúsenosti a predstavy o budúcom pracovnom zaradení svojho dieťaťa, ale tiež znalosti a schopnosti dieťaťa, znalosti o jeho záľubách, telesnom a duševnom stave, prípadne osobitné nadanie pre určitú činnosť a podobne. I tu sa uplatňuje hľadisko, že rozhodujúci je záujem dieťaťa.

V danom prípade ide o rozhodnutie, ktorú školu majú maloleté deti navštevovať v rámci povinnej školskej dochádzky. Aktuálne je predmetom konania správnosť (ne) nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa sleduje, či maloleté deti zostanú naďalej školákmi Základnej školy v M., alebo podľa návrhu otca vrátia sa naspäť do školy v A. na H. ulici, kde pôvodne v predchádzajúcom období chodili do školy.

Odvolací súd v tejto situácii zdôrazňuje účel predbežného opatrenia a postup pri rozhodovaní o jeho nariadení.

Právna úprava síce výslovne neupravuje, ako má súd postupovať pri zisťovaní skutkového základu pre vydanie predbežného opatrenia, avšak ustanovenie § 75 ods. 6 O.s.p. dáva zreteľne najavo, že nemôže ísť o dokazovanie v plnom rozsahu. Konštantná judikatúra súdov zakotvuje, že subjekt domáhajúci sa vydania predbežného opatrenia musí osvedčiť dôvody na jeho vydanie, t.j. potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo obavu o ohrozenie budúceho výkonu súdneho rozhodnutia, dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Medzi osvedčením a dokázaním nejakej skutočnosti je rozdiel, ktorý odlišuje mieru zisťovania skutkového stavu pri vydávaní uznesenia o predbežnom opatrení a rozsudku. Dokazovanie pred rozhodnutím o návrhu na predbežné opatrenie nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Aktuálne náuka toto dokazovanie preto označuje výrazom osvedčenie alebo osvedčovanie. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na predbežné opatrenie. Pri ich zisťovaní neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvyš (vysoko) pravdepodobné. Aj v tomto konaní (konanie o vydanie predbežného opatrenia) súd postupuje v súčinnosti s účastníkmi tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná a aby sa skutočnosti, ktoré sú medzi účastníkmi sporné, spoľahlivo zistili. Použitie týchto zásad je však primerané a limitom je dosiahnutie účelu predbežného opatrenia. Tieto zásady sa neuplatňujú v celej šírke, ale s dôrazom na rýchlosť ochrany práv a spoľahlivosť tvrdení navrhovateľa na úrovni osvedčenia (spravdepodobnenia) skutočností, ktoré sú rozhodujúce pre záver o potrebe a nevyhnutnosti nariadenia predbežného opatrenia. (por. Najvyššieho súdu SR z 28. novembra 2012, sp. zn. 6 M Cdo 5/2012.).

Z ust. § 74 a nasl. O.s.p. vyplýva, že predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie vo veci a jeho účelom je iba dočasná úprava pomerov účastníkov. Podmienkou pre jeho vydanie je teda osvedčenie, že bez okamžitej i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo účastníka ohrozené. Nariadením predbežného opatrenia účastník nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z uvedeného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí a zvyčajne pre krátkosť času ani nemôže zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí vždy byť dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

To, že sa rodičia nedohodli ohľadne zmeny školy detí je nesporné, hoci situáciu za akej matka deti prehlásila z A. do M. popisujú obaja rodičia odlišne. Podstatným však je, že ani jeden z nich po ukončení školského roka 2013/2014, v ktorom deti navštevovali školu v A., nepodal návrh, aby súd rozhodol o tejto otázke. Podľa obsahu návrhu, zatiaľ nemožno uzavrieť, že by otcom, resp. aj matkou uplatnený návrh bol očividne vylúčený, teda prvá podmienka pravdepodobnosti nároku na nariadenie predbežného opatrenia je daná. Momentálne však maloletí nie sú vystavení žiadnemu nebezpečenstvu, ani žiadnej ujme. Riadne navštevujú školu v M., i keď len na základe rozhodnutia matky, v škole sú spokojní a nie sú s nimi žiadne problémy.

Z uvedeného potom vyplýva, že druhá podmienka - nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy - potrebná k nariadeniu predbežného opatrenia nie je daná a keďže podmienky musia byť splnené kumulatívne nie sú splnené podmienky k nariadeniu predbežného opatrenia podľa návrhu matky.

Pokiaľ súd prvého stupňa napadnutým uznesením návrh otca pre nesplnenie podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia zamietol, rozhodol správne. Naopak uznesením, ktorým súd rozhodol, že maloleté deti budú dočasne plniť povinnú školskú dochádzku na Základnej škole V. A. na K. ulici č. X v M. a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej - tzn. rozhodnutia súdu v otázke nezhody výkonu rodičovských práv, rozhodol v súlade s tým, čo bolo v konaní osvedčené, ale bez toho, že dostatočne vyhodnotil splnenie zákonných podmienok k takémuto rozhodnutiu.

Treba pripomenúť aj skutočnosť, že pri rozhodovaní o predbežnom opatrení v súvislosti so starostlivosťou o maloletých musí mať súd na pamäti, že pri rozhodovaní je nevyhnutné rešpektovať základné princípy, na ktorých je založený Zákon o rodine. Medzi tieto princípy patrí aj skutočnosť, že sú to predovšetkým rodičia, ktorí majú hrať rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa. Predbežné opatrenia

vo veciach starostlivosti o maloletých musia byť vydávané veľmi uvážlivo a po starostlivom preskúmaní dôsledkov, ktoré môžu nastať medzi rodičmi a deťmi.

Podľa názoru odvolacieho súdu z doposiaľ zisteného, nevyplýva potreba dočasnej úpravy pomerov, ani v zmysle návrhu otca, ani v zmysle návrhu matky. Ani jeden z rodičov totiž v návrhu neuviedol také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali existenciu potreby nariadenia predbežného opatrenia v zmysle ich návrhu. Každý z rodičov sa totiž snaží o dosiahnutie svojho, tzn. aby deti chodili podľa otca - do školy v A. a podľa matky detí - v M.. I keď nemožno degradovať základné vzdelanie v súvislosti s prípravou na ďalšie štúdium a prípravu budúceho povolania, predsa len je treba zohľadniť, že obaja maloletí sú skutočne maloletými a vzhľadom na ich vek, ešte aj ich názor možno akceptovať len v spojení s názorom ich rodičov a ostatnými okolnosťami, ktoré treba pri tejto otázke zohľadniť. Predbežné opatrenie by malo plniť preventívnu funkciu (čo by v danom prípade pre aktuálny stav, by už neplnilo) a nemalo by predstavovať neprímeraný zásah do rodičovských práv oboch rodičov. Aj keď vo veciach starostlivosti súdu o maloletého súd nie je súd viazaný návrhom rozhodnutia, odvolací súd nepovažoval za dôvodné nariadiť predbežné opatrenie v znení, ako to navrhovala matka, nakoľko takýmto rozhodnutím by sa len bezdôvodne legalizoval stav, ktorý navodila matka detí bez súhlasu otca.

Pokiaľ rodičia včas nepodali (a to ani jeden z nich) návrh na rozhodnutie vo veci ich nezhody na súd, je na nich, aby s ohľadom na deti, teraz už vyčkali rozhodnutie súdu vo veci samej. V konaní vo veci samej bude vykonané riadne dokazovanie, budú náležite zistené všetky rozhodujúce skutočnosti, obaja rodičia budú môcť dostatočne prezentovať svoje návrhy a postoje a súd bude môcť vo veci meritórne rozhodnúť. Pre vec je ale podstatným či vo veci samej sa jedná o vec o ktorej má rozhodnúť súd, či ide skutočne o podstatnú otázku pri nezhode rodičov, s touto otázkou sa musí súd prednostne vysporiadať a až keď dospeje k záveru, má možnosť o návrhu rozhodnúť, alebo konanie zastaviť, sledujúc pritom primárne záujem maloletých.

S poukazom na vyššie uvedené odôvodnenie, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 22. septembra 2014 č.k. 6P/67/2014-19, ktorým súd návrh otca zamietol potvrdil a uznesenie zo dňa 25. septembra 2014 č.k. 8P/70/2014-58 v časti nariadenia predbežného opatrenia s použitím ust. § 220 O.s.p., zmenil tak, že návrh matky detí na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

O trovách tohto odvolacieho konania bude v zmysle § 145 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., rozhodnuté pri rozhodovaní o náhrade trov základného konania.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.